

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Flemming-Kulesza (przewodniczący)

SSN Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca)

SSN Herbert Szurgacz

w sprawie z odwołania A. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o wznowienie postępowania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 grudnia 2006 r.,

zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w B.

z dnia 24 lipca 2006 r., sygn. akt III AUa .../06,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2006 r. III AUa/06 Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w B. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy A. L. od wyroku tego Sądu z dnia 14 kwietnia 2006 r. wydanego w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych. Sąd ustalił, że pełnomocnik wnioskodawcy będący radcą prawnym przy złożeniu skargi kasacyjnej nie uiścił opłaty podstawowej w wysokości 30 zł przewidzianej w art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398). Jest to opłata w wysokości stałej i w sytuacji, gdy skarga kasacyjna została wniesiona przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego ma zastosowanie przepis art. 130² § 3 k.p.c., na podstawie którego sąd odrzuca bez

wezwania nieopłacony środek zaskarżenia (między innymi skargę kasacyjną) podlegający opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej.

Postanowienie to zaskarżył zażaleniem pełnomocnik wnioskodawcy i składając jednocześnie wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia opłaty sądowej wniósł o uwzględnienie tego wniosku i uchylenie zaskarżonego postanowienia. W uzasadnieniu zażalenia przyznał, że opłata nie została uiszczona przy wniesieniu skargi lecz nastąpiło to z przyczyn niezawinionych przez pełnomocnika. Skargę sporządzoną przez pełnomocnika składał w biurze podawczym sam wnioskodawca, który był poinformowany o obowiązku uiszczenia opłaty w kwocie 30 zł, lecz w pośpiechu zapomniał nakleić znaczek. O tym, że skarga nie została opłacona pełnomocnik dowiedział się dopiero z treści zaskarżonego postanowienia. Okoliczności te uzasadniają przywrócenie terminu na podstawie art. 168 § 1 i art. 169 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Przepis art. 130² § 3 k.p.c. stanowi, że sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środki odwoławcze lub środki zaskarżenia (apelację, zażalenie, skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty, skargę na orzeczenie referendarza sądowego) podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej, obliczonej od wskazanej przez strony wartości przedmiotu zaskarżenia. Wprowadzając ten przepis do Kodeksu postępowania cywilnego ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ustawodawca stanął na stanowisku, że profesjonalny prawnik (adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy) nie może mieć trudności z ustaleniem należnej opłaty, jeżeli jej wysokość jest wskazana w przepisie kwotowo lub procentowo od wartości przedmiotu zaskarżenia. Opłatę taką profesjonalny pełnomocnik musi uiścić przy wniesieniu środka zaskarżenia a sankcją niedopełnienia obowiązku jest odrzucenie tego środka. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w niepublikowanej dotychczas uchwale z dnia 26 września 2006 r. II UZP 11/06, przepis art. 130² § 3 k.p.c. stosuje się do środków odwoławczych i środków zaskarżenia podlegającej opłacie podstawowej, o której mowa w art. 35 i 36 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Odrzucenie skargi

kasacyjnej nastąpiło zgodnie z powołanymi przepisami, zatem zażalenie na postanowienie odrzucające skargę nie może zostać uwzględnione, niezależnie od tego, z jakich przyczyn opłata od skargi wniesionej przez radcę prawnego nie została uiszczona. Rozpoznając zażalenie Sąd Najwyższy nie może odnieść się do treści wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia opłaty, gdyż właściwym do rozpoznania tego wniosku jest Sąd Apelacyjny.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.